

fordi Alting skifter; ogsaa disse Laan skifte, og det kan jo meget let ske, at de gaa ud af Livrenteanstalten. Tabet vil saaledes være forsvindende lige overfor de store Summer, det her drejer sig om. Udvalget vil derfor enstemmig anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget med den Ændring, der her foreligger.

Al et Medlem af Thinget udenfor Udvalget er stillet et Ændringsforslag om det Honorar, der skal ydes Medlemmer af den Kommission, som efter Lovforslagets § 15 skal nedlægges for at afgjøre opstaaet Strid om, til hvem og hvorledes Udbetalingen skal ydes. Det er jo bekendt, at det andet Thing her har gjort en lille Forandring i det Forslag, der forelaa fra Regjeringens Side med Hensyn til Honorarerne. Udvalget har ikke ønsket at røre ved dette Punkt, det havde ganske vist foretrukket, at de Honorarer, der være foreslaaede af Regjeringen, være blevne staaende, men man har ikke ønsket at komme i Uoverensstemmelse med det andet Thing, fordi der er en forholdsvis ubetydelig Difference mellem Regjeringens og Folkethingets Forslag paa dette Punkt. Udvalget har altsaa ikke stillet noget Forslag om Forandring, men det Forslag, der her foreligger, vil man ikke under nogen Omstændighed kunne tiltræde, og i saa Henseende kan jeg paa Udvalgets Vegne erklære, at det forekommer os helt ueheldigt at give Kommissionens Medlemmer Dagpenge af 20 Kr., i alt Fald kunne vi ikke forstaa, hvorledes de skulde beregnes. Det er ikke daglønede Folk, der sidde i Kommissionen; man kan ikke forlange, at de skulle møde Kl. 6 om Morgenen og arbejde til Kl. 6 om Aftenen og i den Tid udelukkende bestjæftige sig med denne Opgave. De Spørgsmaal, der forelægges Kommissionen, kunne drøftes igjennem Dage, Uger, maatte Maanedes, ja, jeg antager iøvrigt ikke, at de ville tage saa lang Tid, men de ville i alt Fald tage lang Tid, og man kan ikke forlange, at Medlemmerne udelukkende skulle spekulere hele Dagen igjennem paa disse Spørgsmaal. Det afgjøres paa den naturlige Maade derved, at Medlemmerne læse Sagerne igjennem, tænke over dem og indbyrdes samtale om dem. Men som paa den foreslaaede Maade at betale Dagløn, er overordentlig ueheldigt, og det forekommer Udvalget, at dette Forslag i Principet slet ikke passer til Forholdene. Man maa derfor bestemt fraraade Thinget at vedtage det.

Th. Nielsen: Indstillingen med Motiveringen giver Mindretallet Anledning til et Par Bemærkninger. Af Motiveringen

fremgaar, at Flertallet staar paa det Standpunkt, at det ikke finder det tilraadeligt at sætte Renten fast til 4 pCt. i Fremtiden. Det er ikke af den Grund, at Mindretallet er gaaet med til den stillede Ændring og Indstillingen, at det skulde være bange for eller have Noget imod at fastsætte Renten i Fremtiden til 4 pCt., tværtimod. Mindretallet stiller sig i saa Henseende paa det Standpunkt, som jeg har haft Leilighed til at udtale mig om ved 1ste Behandling, at man i Virkeligheden ønsker, at Renten bliver fastsat til 4 pCt. Den løbbestemte Rente er jo 4 pCt., og for hvilke Prioriteter skulde Renten kunne sættes til 4 pCt., naar det ikke kunde ske med saadanne fine Prioriteter, som Livsforstringsanstalten i Reglen søger, har søgt og vel ogsaa i Fremtiden vil søge. Mindretallet kan i Virkeligheden ikke se bedre, end at, hvis det ikke kan lade sig gøre, maatte man hellere snarest mulig ophæve Bestemmelsen om de 4 pCt. eller sætte et andet Tal i Stedet. Naar Mindretallet ikke desto mindre er gaaet med til den stillede Ændring, er det, fordi det er klart for os, at forsaavidt det i et af Thingene bliver vedtaget, at Renten i Fremtiden skal være 4 pCt., saa vil Lovforslagets videre Fremme derved lægges uoverstigelige Hindringer i Veien, og det vil Mindretallet ikke være med til at gjøre. Vel er jeg personlig af den Opfattelse, at det ikke er udenfor al Tvivl, om det dog ikke havde været rigtigt at følge den Anvisning, der er givet i Loven af 18de Juli 1870 § 21 om, at Præmierne skulle rettes, saasnart en Opgjørelse maatte vise, at de enten ere satte for høit eller for lavt, hvorimod der slet ikke i den nævnte Lov er forudsat nogensomhelst Bonusubbetaling. Jeg er ikke altsaa vis paa, om det ikke havde været rigtigere at gaa den Vej, at man nedsatte Præmierne, og forsaavidt der i det foregaaende Aar var blevet et Overflud, naar Alt var blevet drøftet og klargjort, havde handlet dermed ligesom tidligere med Overfludet fra de københavnske Anstalter og Anstalten af 1842, saa at det ved Lov var blevet bestemt, hvorledes dette Overflud paa bedste Maade skulde benyttes til Fremme af Statsformaal. Det er Meningen med Bestemmelsen i Loven af 1870. Efter at imidlertid den Vej er anvist, som den ærede Minister har foreslaaet i det forelagte Lovforslag, og efter at Folkethinget er gaaet ind paa at følge Forslaget med Hensyn til Bonusubbetalingen, og efter at det er gjort paa en saa moderat Maade, som jeg erkjender, at den ærede Finansminister har gjort det i Forslaget — han har endog holdt Folkethinget noget tilbage fra at gaa videre